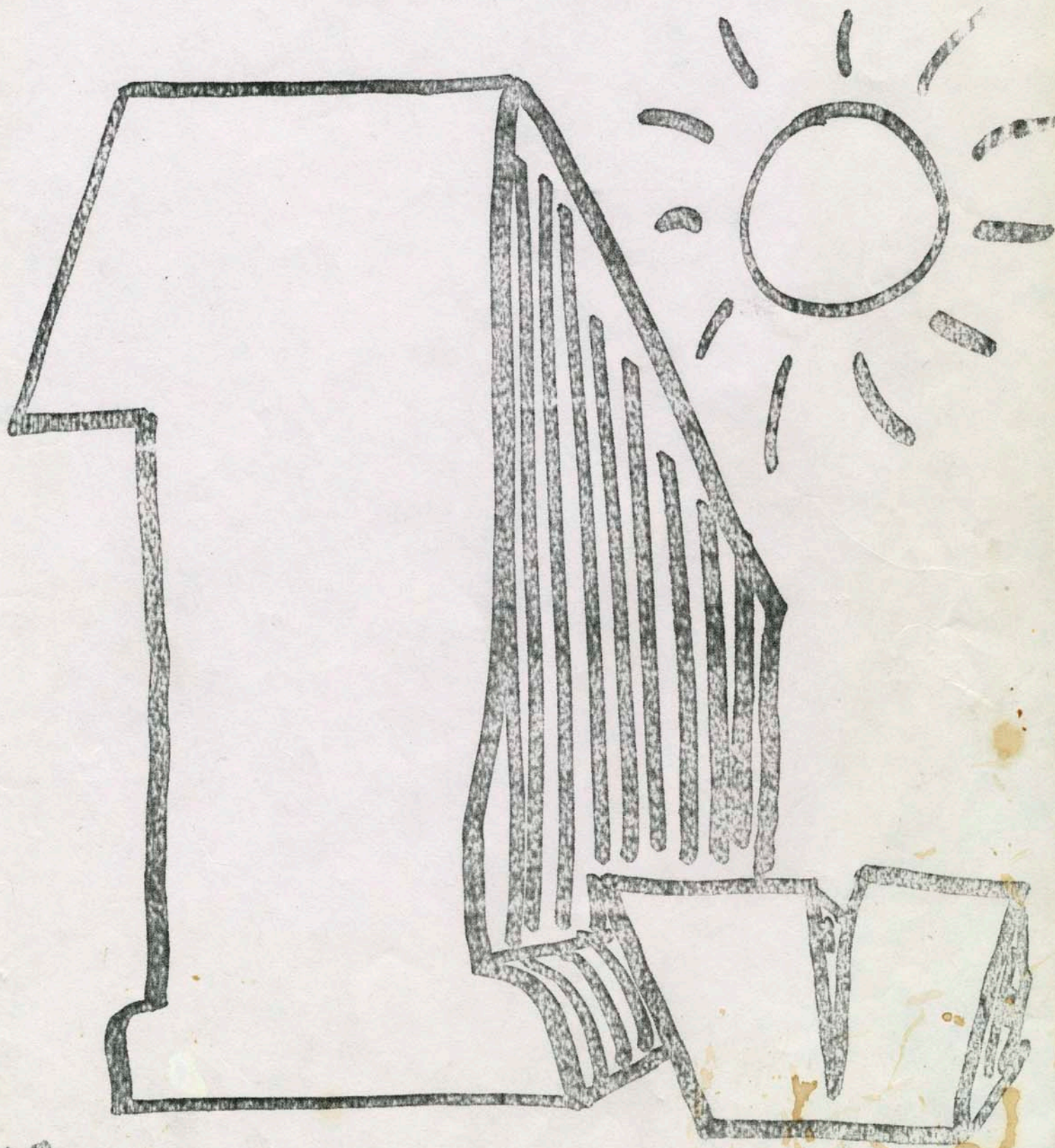

HIHAPUUKKO

ÄRMKNIVEN

SUURENMOINEN

SAAVUTUS

Kiinan Kansantasavalta on laukaissut perjantaina 24.4.1970 tekokuun maatakiertävälle radalle. Tämä on aikakautemme suurimman marxilais-leniniläisen puheenjohtaja Mao Tsetungin kulttuurivallankumouksessa osoittaman proletaarilinjan suuri voitto. Sankarillinen Kiinan kansa on hellittämättömästi noudattanut puheenjohtaja Maon viisaita neuvoja ja kyennyt tällä avaruustieteen ja -tekniikan työllä osoittamaan kaikille maailman edistyksellisille proletaarisille vallankumouksille, että ainoastaan marxilais-leniniläis-mao tsetungilaista ajattelua ohjenuorana pitäen voidaan lannistaa ylikäymättömätkin esteet. Tällaisen suurenmoisen saavutuksen takia vapisee maailman taantumuksellisten petollinen lauma konnamaisine pomoineen ja lakeijoinen. Puheenjohtaja Mao opettaa: "Maailma on edistymässä, tulevaisuus on valoisa, eikä kukaan voi muuttaa tätä historian yleistä kehityssuuntaa. Meidän olisi jatkuvasti tehtävä kansan keskuudessa jatkuvaa valistustyötä maailman edistämistä koskevista asioista, seikoista ja edessä olevasta valoisaasta tulevaisuudesta, jolla kansa vahvistaisi luottamustaan voittoon."

Hihapuukkolaiset onnittelevat sydämellisesti Kiinan kansaa ja lähettävät toverilliset tervehdykset voittoisan proletaarilinjan kannattajille sekä puheenjohtaja Maolle.

Eläköön marxilais-leniniläis-mao tsetungilainen ajattelu!

Pitkää, pitkää ikää puheenjohtaja Maolle!

H I H A P U U K K O 5/70

- 2. vsk. -

toimittavat

eino kaikkonen (mti)

tapio nevalainen (kni)

markku sadelehto (hki)

paikka

k a j a a n i 1970

eino kaikkonen

TÄSSÄ VAIHEESSA

22.4.1970 tuli kuluneeksi 100 vuotta suurimman bolsheviikkivallankumouksellisen, toveri Vladimir Iljitsh Leninin syntymästä. 1914. täyttyi vuosi siitä hetkestä, jolloin Hihapuukon ensimmäinen numero oli julkisesti esillä. 100:aan vuoteen ja yhteenkin mahtuu takaiskuja, mutta kuitenkin: enemmän voittoja kuin takaiskuja.

Toveri Vladimir Iljitshin vaikutus maailman proletaarien toimintaan sosialistivallankumouksen tekemiseksi on mittaamatonta. Lokakuun vallankumouksen esimerkki ei ole historiaa porvarillisessa mielessä; se on osoitus porvari-yhteiskunnan perikadosta mahtavan sosialistisen vallankumousmyrskyn alla; punalippua liehutti etunenässä Vladimir

Iljitsh Lenin.

Ne takaiskut: eripuraisuudet, luopumiset luokkataistelusta. Leninin viitoittaman tien hylkääminen, siirtyminen reformipolitiikkaan, tinkimättömän työväenpolitiikan hylkääminen, sosiaalidemokratisoituminen, päämäärien epäselvyys tai tahallinen hämääminen: rauhanomainen rinnakkainolo ei merkitse sitä, että nyt siirrytään taisteluun pelkästään ideologisella alalla. Rauhanomainen rinnakkainolo merkitsee nimestään huolimatta työväenasian herpaantumatonta ajamista. Rauhanomainen rinnakkainolo ei merkitse esim. vapautensa puolesta imperialismia vastaan taistelevälle kansakunnalle tehtyä epäedullista neuvotteluratkaisua. Eli: rauha on tehtävä vapauden puolesta taistelevan kansan ehdoilla, ei amerikkalaisen imperialismiin tai sen petollisten lakeijoiden ehdoilla.

Päämäärät: ns. "lännen kommunistipuolueiden" tai niiden rinnakkaisjärjestöjen päämäärät ja toiminta on osoittanut 1960-luvulla enemmän myönnytyksiä antavaksi kuin taistelevaksi, nimenomaan proletariaatin etuja puolustavaksi. Kommunismista on tullut elintasokommunismia, kultushyödykekommunismia, josta varsinainen luokkataistelu on kaukana, näennäisesti kaukana myös kavala porvarimaailma. Monopolikapitalistit ovat kaikkialla olleet valmiita myöntymään pieniin reformeihin ja toisaalta työväenliikkeellä ei ole ollut intoa tiedottaa reformien todellisesta olemuksesta ja niiden vaikutuksesta. Niinpä reformit ovat saattaneet kääntää osan proletariaattia omia vastaan: hyvästä elosta seurauksena onkin ollut pikkuporvarillistuminen ja proletariaatin päämäärien hylkääminen. Ovatko todella pienet reformit hintansa arvoisia? Toveri Lenin huomautti: "Neuvostohallituksella ei ollut reformistinen, vaan vallankumouksellinen hallitusohjelma. Reformit ovat myönnytyksiä, joita saadaan hallitsevalta luokalta sen herruuden säilyessä. Vallankumous on hallitsevan luokan vallasta suistamista. Sen takia reformistiset ohjelmat ovat tavallisesti monista osakohdista kokoonpantuja. Meidän ohjelmamme, vallankumouksellinen ohjelma, sisälsi oikeastaan yhden yleisen kohdan: tilanherrojen ja kapitalistien ikeen kukistamisen, heidän valtan sa kukistamisen, työtätekevien joukkojen vapauttamisen noista riistäjäistä. Tätä ohjelmaa me emme milloinkaan muuttaneet." (Teokset 29. osa s. 492)

Tähän voidaan esim. meidän oloissamme vastata että strateginen tilanne vaatii sitä sun tätä. Strategia ei vaadi kuitenkaan päämäärien hämärtämistä, todellisen kohteen pimennystä. Kommunisteilla kun on vain yksi päämäärä, eikä se ole mikään muu kuin sosialistinen vallankumous saanokoon puolueohjelma mitä tahansa. Jos kerran reformeja tehdään, on se massassa mitassa lisättävä vallankumouksellista agitaatiotoimintaa proletariaatin keskuudessa. Toiminta on ollut seisovassa tilassa, kommunistipuolueet lännessä (esim. Ranskan KP) ovat olleet ajoittain vastahakoisia tukemaan mm. ylioppilasliikehdintää. SKP:n painolastina lienee 30-luvun maanalaisuus: toiminta saisi jo kirkastua, sillä vasemmistoon hakeutuu yhä enemmän ja enemmän nuoria ihmisiä. Prosessi on hidas, puolueen tulisi olla altis tekemään laajaa agitaatiota. Keskinäinen, sisäinen tie-

dottaminen tai riitely ei toki todista vallankumouksellisuudesta vaan sisäänlämpiävyydestä. "On voimistettava vallankumouksellista agitaatiota joukkojen keskuudessa, levitettävä laajemmin ja selitettävä selvemmin meidän täydellisiä tunnuksiamme, - siten me parhaassa tapauksessa lähennämme vallankumouksen täydellistä voittoa ja pahimmassa tapauksessa saamme kiskaistuksi joitakin puolinaisia myönnytyksiä (sellaisia kuin duumaministeriö, yleinen, mutta ei välitön äänioikeus yms.) ja turvaamme itsellemme mahdollisuuden muuttaa ne vallankumouksen välikappaleiksi. Reformit ovat vallankumouksellisen proletariaatin luokkataistelun oheinen tulos. Kun 'omaksi' tehtäväksi otetaan oheisen tuloksen saavuttaminen, niin se merkitsee lankeamista liberaalis-porvarilliseen reformismiin." (Lenin, Teokset 12. osa s. 223).

Leninin muistolle ei pidä viettää hiljaista hetkeä, vaan vallankumouksellinen tuokio, jossa päämäärät entistä paremmin selkeytetään, jossa aika käytetään vallankumouksellisen taktiikan tekemiseksi. Sillä siihen totta totisesti velvoittaa toveri Vladimir Iljitshin 100-vuotisjuhla: hän elää!

Hihapuukko on nyt vuosikas - kaikesta vastavoimien, kainuulaisten kapitalistien ryhtäliikkeistä huolimatta. Ei kannata toistella tapahtumia, niistä ovat mm. porvarilehdet omalla ja erikoislaatuisella tavallaan kertoneet. Hihapuukon toimitus pyrkii parhaansa mukaan edistämään proletariaatin asiaa. Virheitä on tehty, niistä on otettava opiksi ja otetaan. Linjat on vedetty eikä ole kuin yksi tie: proletariaatin vallankumouksellinen tie, joka on heittänyt tontta taistelua loppuun saakka. Vastaiskuja tulee, se tiedetään, mutta päämäärä on selvä: nuoret kaaderit tekevät työtä Sosialistisen Suomen saavuttamiseksi.

Puheenjohtaja Mao opettaa: "Lähtökohtanamme on se, että palvelemme kansaa varauksettomasti emmekä hetkeksikään eroa kansanjoukoista, menetälemme kaikissa tapauksissa kansan etuja ajatellen eikä omaa etua tai jonkin pienen ryhmän etuja ajatellen ja samastamme vastuamme kansalle vastuuseen puolueen johtolimille."

Ja se tieto, jota esim. Hihapuukossa on, ei todellakaan ole porvarien kumottavissa. Kommunismia ei voida tieteellisenä yhteiskuntakäsityksenä porvarillisin menetelmin tai todisteluin kumota. Porvaristo voi käyttää hyväkseen tunteeseen vetoavia seikkoja, pelottelua (kuten tapahtui vaalien alla, pelottelu sosialismilla), mutta sitä mukaa kasvavat myös proletariaatin rivit. Eikä ole ihme, että porvaristo pyrkii säilyttämään kouluopetuksen käsissään, pyrkii antamaan koulussa ristiriitoja välttävää tietoa omaksi edukseen. Sillä kouluissa ei tosiaankaan vertailla kahta yhteiskuntakäsitystä, inhimillistä ja kaikille ihmisille myös köyhälistölle oikeudenmukaista sosialismia ja epäoikeudenmukaista, yksityiseen voitontavoitteluun ja riistoon perustuvaa kapitalismia. Eikä tietysti näitä voisiakaan vertailla, sillä seurauksena olisi kapitalismin petoksen paljastus. Ja tähän, petoksen paljastukseen, sosialistisen vallankumouksen maaperän muokkaukseen pyrkii jatkuvasti Hihapuukko. Eikä siinä ole salaamista. Ja me tiedämme, että asiamme on proletariaatin asia. Me kuulumme siihen joukkoon, joka laajenee ja taajenee, jota vainotaan, vahditaan, mutta joka taistelee ja murskaa lopulta porvariston ylivallan.

Olen käsitellyt muutamia takaiskuja, vaikka sanoisin, että voittoja on ollut enemmän. Miksikö: siksi että itsekritiikkiin on kommunisteilla oltava aina varaa. Ja kokemuksen kautta me opimme tekemään oikean taktiikan vallankumouksen varalle. Voitoista on helpompi puhua: ne on saatu ankaran taistelun jälkeen ja proletaareilta on aina vaadittu uhrauksia. Ja usein vaikuttaa siltä, että parlamenttiin osallistuminen riittää proletariaatin asian ajamiseksi. Lenin ja kumppanit olivat toista mieltä. Eivät suinkaan hallituspaikat tai jotkut saavutetut asemat porvariston seassa tee kumousta. Vaaditaan yhä selkeämpää taistelua, lujaa työtä. Siksi vaalitappio on hyväksi: että köyhälistön se osa, joka on reformeihin luottanut ja hylännyt ajatuksen jatkuvasta vallankumouksellisesta toiminnasta nyt heräisi huomaamaan, NYT ja NYT! Eikä suinkaan se, että Hihapuukon ja muiden tovereiden ehdokas, vallankumouksellinen toveri Paavo Lagerroos päässyt nyt ole ratkaissut sitä, etteikö myöhemmässä vaiheessa asia korjaantuisi. Toveri Paavo on näissä oloissa kainuulaisten proletariaatin etujen puolesta taisteleva. Jos ehdokasasettelu täällä

olisi ollut toinen, olisi mahdollisesti kolme kansandemokraattista kansanedustajaa päässyt Kainuusta eduskuntaan. Saatana: käsi omaan poveen ne, jotka harjoittivat vastavallankumouksellista agitaatiota ja mustausta ennen vaaleja: porvariston agentteja, paljonko oikeisto maksoi?

Porvarit mielellään toittavat, että kaikki kommunistit puhuvat samalla tavalla. Siinäpä se, samalla tavalla, sillä päämäärä on sama, yhteinen ja tieto päämäärästä on samanlaista, ei siinä ole mitään "porvarillisten intellektuellien" "selityksiä" tai "ehdotuksia", jotka päämäärän hämärtäisivät. Tieteellinen kommunismi ei ole fraseologiaa, sillä se on tosiasioiden kokoelma eikä järkisyin kumottavissa. Friedrich Engels Saksan työläisille Vappuna 1893: "Yhä laajemmat työväenjoukot alkavat tajuta, ettei niiden pelastus ole niinkään siinä, että taistelemalla erinäisiä yrittäjiä vastaan pyritään korkeampiin palkkoihin ja lyhyempään työaikaan, vaan se on ennen kaikkea siinä, että itsenäiseksi puolueeksi järjestäytynyt työväenluokka hankkii t a i s t e l u i n poliittiset oikeudet, parlamentin."

Hihapuukkolaiset ovat iloisia siitä, että proletaarit ovat nousseet puolustamaan myös julkaisumme oikeuksia: päämäärämme on yhteinen, Sosialistinen Suomi. Ja taistelu jatkuu. Eikä se, että Vladimir Iljitsh Leninin syntymästä on kulunut 100 vuotta suinkaan merkitse sitä, että hänet voitaisiin asettaa historian hyllylle, vesittää hänen merkityksensä (kuten porvarilliset ja porvaristuneet vasemmistojulkaisut ovat pyrkineet tekemään: hämäämään ja peittämään sen työn, mikä tapahtui nimenomaan sosialismin hyväksi) ja panna hänet johonkin "porvarillisten suurmiesten joukkoon". Ei, sillä Vladimir Iljitsh Lenin elää tässä, tällä hetkellä ja neuvoo meitä kaikkia sosialistisen vallankumouksen tekemisessä. "Proletariaatin on tultava hallitsevaksi luokaksi siinä mielessä, että se johtaa kaikkia työtätekeviä, sekä poliittisesti hallitsevaksi luokaksi. On taisteltava sitä ennakkoluuloa vastaan, että vain porvaristo voi hallita valtiota. Proletariaatin on otettava käsiinsä valtion hallinta." (Lenin).

Alas porvarien lahtarikaartit!

Alas kansainvälinen proletaareja riistävä ja räykkäävä imperialismi!

Eläköön proletaarinen maailmanvallankumous!

Marx, Engels, Lenin, Stalin ja Mao Tsetung ovat viitoittaneet tien kaikkien proletaarien kuljettavaksi: siispä taistellen eteenpäin!

KANSAN SOTA
JA RAUHAN KONKURSSILIIKE
II

(Jutun ensimmäinen osa on julkaistu Hihapuukon numerossa 3/1970)

Tällä hetkellä Yhdysvaltain hallitsevat piirit haluavat jatkaa vallan laajentamissuunnitelmiaan ja yrityksiään koko maailman riistämiseksi. Heillä on joukkoja 60 maassa ja he ovat hyökkäileet Vietnamin kansaa vastaan jo pitkään aikaa. Minne ikinä Yhdysvallat mennytkin se on aina liittoutunut taantumusellisten ja fasistien kanssa, pystyttänyt nukkehallituksia ja ollut vihamielinen voima laajaa kansan enemmistöä kohtaan. Kansanjoukot yli maailman ovat veristen kokemusten kautta oppineet olemaan luottamatta sortajien ystävällisyyteen ja ovat nyt ryhtyneet taisteluun USA:n imperialismia

ja kaikkia taantumusvoimia vastaan. Kansansota on nyt syttynyt Intiassa ja Palestiinassa juuri USA:n imperialismiin ja sen liittolaisen Neuvostoliiton sosiaali-imperialismin harjoittaman riiston ja sorron johdosta.

Sota on seuraus imperialismista ja järjestelmästä jossa ihminen riistää toista. Imperialismin sisäiset ristiriidat - pakko ryöstää kansanjoukkoja, laajentaa markkinoita ja pitää hallussaan tuotantovoimat - välttämättä johtavat siihen, että hallitsevat luokat joutuvat käyttämään sotilaallista voimaa kansaa vastaan. Lenin sanoi aivan oikein että "sota on saanut aina alkunsa riistäjistä itsestään, hallitsijista ja sortavista luokista." Ei ole epäilystäkään siitä että tuo on kohdalleen sattuva kuvaus niistä vapaustaisteluista joita paraikaa käydään Aasiassa, Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

Tarkastelkaamme nyt näiden seikkojen valossa trotskiläisten ja pasifistien johtamaa sodan vastaista liikettä. Sen pyrkimykset eivät ole muuta kuin liitto monopolikapitalismin kanssa imperialismiin ja luokkataistelun sumentamiseksi ja polkea kansan aloite ottaa selvää vihollisistaan ja organisoida taistelu heitä vastaan. Tämän liikkeen tunnetut johtajat kutsuvat kansaa lauhkeasti rukoilemaan Nixonilta rauhaa. He epäonnistuvat antamaan kansalle tieteellisesti pätevän käsityksen siitä että sota on riiston seurausilmiö ja sellaisena välttämätön niin kauan kuin imperialismi on vallassa. Heidän mielenosoituksensa jotka on tarkoitettu yksilöllisten mielipiteiden herättämiseen, eivät perustu tosiasioiden selväjärkiseen analyysiin ja ovat siten täysin vastavallankumouksellisia.

Nämä imperialismiin agentit tuovat esiin muutamia passiivisen, idealistisen ja hajanaisen imperialistisen kulttuurin puolia. Opettajat, poliitikot ja kaiken maailman humpuukkimestarit ovat kertoneet meille, että elämme vapaassa maailmassa ja olemme vapaita ilmaisemaan mielipiteemme miten ikinä haluamme. Samanaikaisesti meitä rohkaistetaan pysymään omisssa lokeroissamme ja jättämään maailmaa koskevat analyysit niille jotka on pantu ylimaallistamaan todellisuus ja vääristämään tiedot. Imperialismin myötäisen rauhanliikkeen olemus on siinä ettei se ole kehittänyt ainoakaan yksittäisen ongelman analyysiä. Valkoisen talon edustalla heiluneilla puhujilla esimerkiksi ei ollut juuri mitään sanottavaa maailman tilanteesta, kommentteja Nixonin omasta byrokraatiasta, ensikuun mielenosoituksista ja "yleisestä mielipiteestä". Toimeenpaneva komitea olisi hyvin voitu korvata nauhurilla. Passiiviseen osaan sysättyinä useimmat ylioppilaat ovat ärtyneitä, turhautuneita ja masentuneita. Ja mikä vielä pahempaa heitä on varoitettu sodan aktiivisesta tutkimisesta ja todellisten vaihtoehtojen kehittamisestä USA:n imperialismiin lyömiseksi.

Trotskiläisten ja pasifististen johtajien ainoa tehtävä on mystifioida maailma, ruokkia imperialismia ja luoda omaa henkilökohtaista uraa. Huolimatta siitä, että nämä pikkuporvarilliset byrokraatit elättelevät subjektivismia, pessimismia ja sotaa koskevaa idealismia, Yhdysvaltain työväenluokka ja maailman sorretut kansat kehittävät iloisesti ja innokkaasti vapaustaistelua imperialismia vastaan.

Harhainen idealistinen käsitys historiasta sanoo että ajatukset ja mielipiteet ovat ensisijaisia vastakohtana tieteelliselle näkemykselle jonka mukaan aineelliset voimat muuttavat maailmaa. Ajatustemme täytyy vastata maailmassa vallitsevia objektiivisia kehityslakeja ennenkuin ne voivat pätevästi opastaa toimintaan, ennenkuin ne voivat johtaa meidät menestykselliseen taisteluun vihollistamme vastaan. Jo se seikka että trotskiläiset esiintyvät etupäässä sosialistisin tunnuksin olematta yhteistyössä työväenluokan kanssa riittää osoittamaan idealistisen maailmankatsomuksen ja idealistisista lähtökohdista kasvavan opportunistien konkurssiin tuomituksi.

Kansainvälisesti trotskiläisten toimet ovat olleet samalla tapaa vahingollisia. Neuvostoliitossa Trotsky aloitti pikkuporvarillisen menshevikkinä ja päätyi vastavallankumouksellisen ryhmän johtajaksi ja fasismin ja imperialismiin agenttien kannattajaksi. Kauan sitten Lenin luonnehti trotskiläisyyden marxismin poikkeamaksi, joka edusti vasemmisto-opportunistia - siis myöntyi imperialismiin vallankumouksellisen sanaston keuvun alla. Espanjassa luopimaiset trotskiläiset auttoivat fasisisteja rikkomaan kansanrintaman. Kiinassa he luopuivat Tšien Tu-šien johtamina aseellisesta taistelusta, myöntivät voimattomina Tšiang Kai-šekin valtaan ja tulivat oikeutetusti karkoitetuiksi Kiinan kommunistisesta puolueesta. Intiassa trotskiläisten Ranadive-klikki vastusti Kan-

san Sotaa vuonna 1948, luopui aseellisen taistelun ajatuksestakin ja vuonna 1964 siitä tuli toinen porvarillinen puolue, joka oli liittoutunut NL:n porvarillisen diktatuurin kanssa. Nyt Kansan Sota Intiassa tosiasiasa alkaa tehdä agraarista vallankumousta, uuden demokraattisen vallankumouksen päätehtävää. Sitä johtaa vuoden vanha marxilais-leniniläinen puolue, joka tyystin hylkää trotskilaisuuden ja käyttää täydestä sydämestään Mao Tsetungin ajattelua, marxismi-leninisin edistykseksiä muotoa.

USA:ssa johtava trotskilainen oli James Cannon, joka yritti organisoida hajaantumista aiheuttavan puolueen CPUSA:aan ja joka karkoitettiin vuonna 1928. Trotskilaiset tekivät jonkin aikaa tuhoisia tekojaan sosialistisessa puolueessa ja muodostivat sitten vuonna 1938 SWP:n. Esimerkki heidän harhaanjohtavista toimistaan on II maailmansodan ajalta (antifasistisen sodan), jolloin he vaativat sekä NL:n että USAn kukistamista Hitlerin suureksi iloksi. He liittoutuvat aina objektiivisesti fasistien kanssa.

Nykyään täällä kentällä trotskilaiset ovat jälleen kerran opportunistisen politiikan kimpussa tehden propagandaa työväenluokkaa vastaan ja imperialistisen järjestelmän puolesta. Trotskilaisuuden ydin on anti-kommunismi; se tekee "vallankumouksellisen" asettamalla perustan sellaisen politiikan etenemiselle, joka poikkeuksetta palvelee taantumuksen etuja.

Muoto, jossa trotskilaisuus ilmenee USA:ssa tällä hetkellä, on sodan vastaiset mielenosoitukset. Nämä harhaanjohtajat pitävät mielenosoituksia sotaa vastaan sen sijaan että pitäisivät niitä USAn imperialismia, sodan varsinaista syytä vastaan. Niin tehdessään he objektiivisesti kannattavat imperialismia kokoamalla ihmisiä yhteen ainoaan kiistakysymykseen (kiistakysymykseen, joka on häviämässä nopeasti siitä saakka kun Vietnamin kansan sota USAn hyökkäyksiä vastaan on lähestymässä menestyksellistä loppuaan), ja pitämällä ihmisten mielistä kaukana sen tosiasian, että USA riistää yli puolta maailmaa ja asettaa jatkuvasti joukkoja liikekannalle painostamaan taistelujen valmistelmissä niin kotona kuin muuallakin. Täten näiden harhaanjohtajien vaikutus on se että ne tekevät hämäräksi luokkataistelun kotona ja imperialismiin luonteen koko maailmassa. Heidän toimintansa on määrää pitää ihmiset passiivisen mielenosoittamisen ja "valittelemisen" tasolla aktiivisen tutkimuksen, tietoisuuden taistelun ja Kansan Sodan voittojen voimakkaan tavoittelemisen sijaan.

Mikä on vaihtoehto tälle tielle? Kuinka Amerikan kansa voi nousta ja murskata sodan syyn, imperialistisen hallitsevan luokan? Vastaus on analyysissämme. Sanoimme, että monopolikapitalismi on vienyt työväenluokalta kolme edellytystä: (1) luokkatietoisuuden suorittamalla järjestelyjä kontrolloimaan heidän elämäänsä, (2) organisaation joka keskittäisi heidän aatteensa ja auttaisi heitä saattamaan loppuun taistelunsa - taistelevan kommunistisen puolueen -, (3) solidaarisuuden muiden maiden työläisiä kohtaan sekä roturajat ylittävän solidaarisuuden. Kun nämä kolme edellytystä täysin palautetaan työväenluokalle, on meillä perusta USAn Kansan Sodalle.

Luokkatietoisuus tarkoittaa laajan demokraattisen taistelun käymistä konkreettisten ongelmien selvittämiseksi tehtaissa, yhdyskunnissa ja kouluissa. Yhdistyminen tarkoittaa kommunistista puoluetta, joka johtaa taistelua ja puolustaa kansaa, puoluetta joka koostuu etupäässä työläisistä ja jolla on selkeä proletaarinen maailmankatsomus. Solidaarisuus koko maailman työläisiä kohtaan merkitsee proletaarisen internationalismin hengen levittämistä ja Amerikan lipun edustaman korruption, riiston ja rasismin paljastamista. Nämä ovat kolme perusedellytystä työväenluokan menestykselliselle nousulle ja menestykselliselle puolustukselle nousevaa amerikkalaista fasismia vastaan.

Miten Kansan Sota voi onnistua ja tulee onnistumaan puolustautumisessa imperialismiin aseistettuja joukkoja vastaan USA:ssa? Ensiksikin meidän pitäisi tajuta että nykyään olemassaolevat porvarilliset armeijat ovat hyvin pieniä verrattuna kansanjoukkoihin. Toiseksi nämä armeijat luottavat tekniikkaan enemmän kuin poliittiseen tajuntaan ja heidän on miehitettävä määrätty paikkakunta voidakseen kontrolloida sitä, kolmanneksi porvarillisista armeijoista tulee aina fasistiarmeijoita,

jotka sortavat ja myrkyttävät kansaa. Imperialismin heikkous ja luontaiset ristiriidat kuvastuvat sen armeijoitten heikkoudessa. Suuret mielisairausero- ja karkaamislukumäärät ovat vain ulkonaisia merkkejä USAn armeijan sisäisestä romahduksesta. Vastakohtana tälle Kansan Armeija on kannatuksensa puolesta riippuvainen massoista, se on olennainen osa kansaa ja se puolustaa sitä, ja se on ennen kaikkea poliittinen armeija.

Kansan Sodan taktiikka vaihtelee niitten tilanteiden mukaan, joissa se taistelee, mutta pääperiaatteet ovat, että politiikka hallitsee aseita, että paremmat joukot keskitetään voittamaan heikommat sekä itseluottamus. Kansan Armeija on ideologisesti vahva ja siksi sotilaallisesti voittamaton lopullisissa analyysissä.

Kansan Armeijaa vastustavat vasemmistolaiset seikkailijat ja Cast-ron ja Guevaran tekniikan politiikan edelle asettava ja vallankumouksellisia joukkoja epäilevä liberaali porvarillinen linja. Heidän "uuden vasemmistolinjansa" on USA:ssa vienyt käytäntöön SDS Weatherman joukko, jonka työmenetelmä on taistella kansaa vastaan, käyttää fasistista taktiikkaa kuten käydä taisteluja rakentaakseen kannatusta toiminnalleen ja joka on sitä mieltä että "ideologisen taistelun aika on ohi". Milloin tahansa toimintaa-vailla-analyysiä vieään eteenpäin, se ilman muuta antaa hyvät kortit imperialistisen ja pian fasistisen hallitsevan luokan käsiin. Johtajat päätyvät väistämättömästi tuntemaan ylenkatsetta kansaa kohtaan ja erottamaan itseensä massoista.

Jos USA ja koko maailma saa oivalliset edellytykset vallankumoukselle, mikä on edistyksellisten opiskelijoiden ja muiden pikkuporvarillisten intellektuellien tehtävä? Meidän tehtävämme on ennen kaikkea tehdä propagandaa imperialismia vastaan, edistää marxismi-leninismi-Mao Tsetungin ajattelun tieteellisiä aatteita ja taistella panettelevan ei-työväenluokan käsityksiä vastaan. Kaikkiha aikoina meidän on käytävä ideologiasta taistelua demokraattisissa joukkokokouksissa asettamalla opiskelijoita liikkeelle imperialismia vastaan ja paljastamalla imperialismin myönteisten ajatusten vararikkoisuuden.

Case Reserve Student Movement kutsuu opiskelijoita ottamaan selvää todellisesta maailmasta ja tutkimaan sen kehityksen lakeja. Kutsumme opiskelijoita kannattamaan FNL:ää ja Palestiinan taistelua ja toteuttamaan vapausotien analyysin kautta maailman. Opiskelijoiden tulisi myös tutkia ja kannattaa työväenluokan taisteluja. Siispä opiskelijoiden on käytävä jatkuvaa taistelua omaa sortamista vastaan imperialistisessa kulttuurissa ja paljastettava väärät ajatukset ja tuettava mustia opiskelijoita rasistien ja panettelijoitten hyökkäyksiltä. Opiskelijoiden pitäisi yhtyä CRSM:iin ja paljastaa tämän järjestelmän turmelluksen syvyys kirjoittamalla artikkeleita jokapäiväisistä tapahtumista, järjestämällä tutkimusryhmiä kehittämään todellisia ajatuksia ja auttamalla kohoittamaan anti-imperialististen voimien ja erityisesti Amerikan kommunististen työläisten liikkeen edistyksellistä yleistä kannatusta.

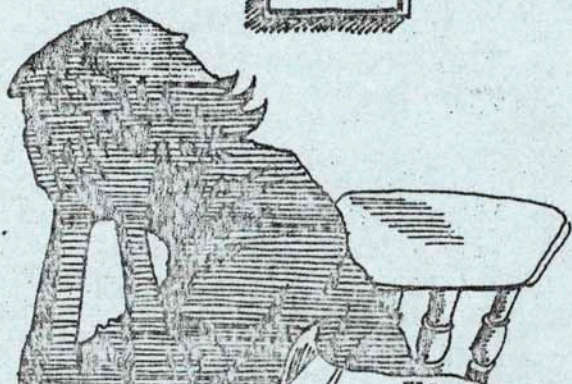
Rohkaiskaamme mielemme! Älkäämme kantako vastavallankumouksellisten ja heidän sodan vastaisen liikkeensä jättämää kalvavaa pessimismia ja välinpitämättömyyttä. Emme ole subjektiivisesti vastaan kaikkea sotaa ja kuolemaa - itse asiassa me loppujen lopuksi suomme kernaasti kaikkien imperialistien ja fasistien kuolevan ja tuemme Kansan Sotaa, jota käydään kansan sortajia vastaan! Tarkoituksemme mennä Washingtoniin marssissa ei ole määrä olla mukana subjektiivisessa valittelemisessä vaan toimia aktiivisesti politiikassa ja taistella omien ajatustemme puolesta ja marssia taistelevien anti-imperialistien lippujen alla.

Lin Piao kirjoittaa: "Olemme optimistisia maailman tulevaisuuden suhteen. Luotamme siihen että ihmiset tulevat saattamaan loppuun sotien aikakauden ihmiskunnan historiassa. Toveri Mao Tsetung osoitti kauan sitten, että ei kestä kauankaan kun ihmiskunnan edistys tulee poistamaan sodan, tuon hirviön. Mutta on vain yksi tapa poistaa se ja se on vastavallankumouksellisen sodan vastustaminen vallankumouksellisella sodalla! Kaikki USAn imperialistista hyökkäyksistä, sorrosta ja riistosta kärsivät ihmiset, yhdistykää! Nostakaa korkealle Kansan Sodan oikeudenmukainen lippu ja taistelkaa maailmanrauhan, kansallisen vapauden, demokratian ja sosialismin puolesta! Voitto tulee varmasti maailman kansojen eduksi! Eläköön Kansan Sodan voitto!" (suomennos / vv)

"Still Life"

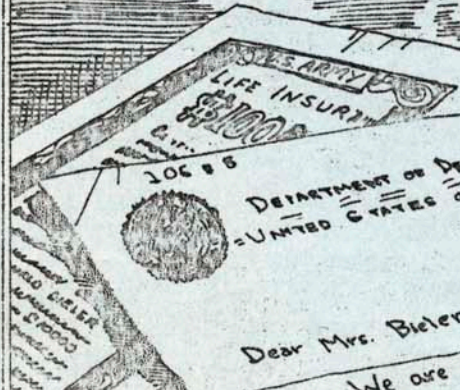
Dear Lord
Grant peace
within these
walls.

U.S. Army
Fort Hood
January
Dear Mom,
Well, I just got
soon to tell all
will be born
food is
terrible

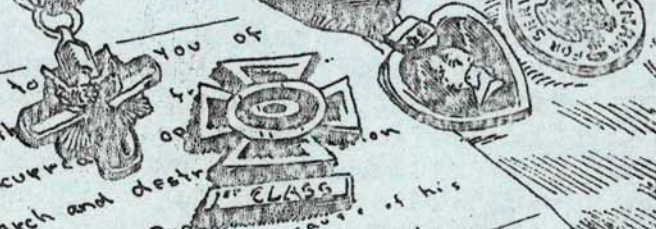
Love to you all
at home Ronald

Department of Defense
United States Army
For Meritorious Service In The Duty
of the Country

Dear Mrs. Bieler;

We are sorry to have to
your son, Ronald's, death
shrapnel wounds incurred
April 12 in a search and destr
miles south of Quang Ghi Prov
Exemplary service in the cause of his
country and the Free World. blah blah
extend sincere regrets to you. Au... In

1st CLASS

Sincerely,
James T. [Signature]

Red Cross

The sole returns on a mother's investment....

Osoittaen myriadeja kimaltelevia valoja etäisellä rinteellä hän sanoi:
"Tuo on Jerusalem! Kuinka kaunis onkaan kotimaamme! Mutta nyt se on israelilais-
ten hyökkääjien pakolla miehittämä!"

Y K S I

E L Ä V Ä

S O T A

Jos ette tiedä mitä lainaus tarkoittaa, sanottakoon että se on käännös Peking Review'n numerosta 8/70, ja kuvauksessa on kirjeenvaihtajan vierailu palestiinalaisten sissien leirissä.

Sitten käsiksi päivän tekstiin. Vilkaissu lehdistöön vahvistaa oikeaksi kiinalaisen huomion: "Israelilaisten sionistien sotaa provosoiva toiminta arabimaita vastaan on viime aikoina käynyt äärimmäisen raivokkaaksi ja räikeäksi."

Helsingin Sanomat 3.4.1970: Israel ja Syyria kävivät torstaina koko päivän kestäneen taistelun ilmavoimin, panssaroin ja tykistön aseina. Taistelu oli pisin vuoden 1967 sodan jälkeen, ja Israel ilmoitti ampuneensa alas kolme Syyrian konetta ja menettäneensä itse yhden. Israel myönsi aloittaneensa taistelun ja nimitti sitä kostoksi Syyrian lisättyä aselepolinjan loukkauksia. Tel Avivin tiedonannon mukaan israelilaiset osuivat viiteentoista syyrialaiseen tykistöpatteriin, seitsemään ilmatorjuntatukikohtaan ja selvittämätön määrä linnoitteita ja muita rakennelmia tuhottiin."

Helsingin Sanomat 10.4.1970: Surevat vanhemmat hautasivat torstaina israelilaisten ilmahyökkäyksessä surmansa saaneet 30 koululaista. Israel on kuitenkin edelleen sitä mieltä, että pommituksen kohteena oli egyptiläinen sotilastukikohta eikä koulu.

Helsingin Sanomat 11.4.1970: Israelilaiset hävittäjät suorittivat perjantaina rankaisuhyökkäyksen Jordanian puolella olevia arabisotilastukialueita vastaan. Ammanista saatujen tietojen mukaan Jordanian laaksoon tehdyssä hyökkäyksessä sai kuusi ihmistä surmansa, suurin osa siviilejä. Tel Avivista ilmoitettiin, että hyökkäykseen oli syynä edellisen yön tykistö- ja rakettihyökkäys Jordanian puolelta. Israelilaisten mukaan arabisotilastukit tulittivat Jordanian virran länsipuolta muun muassa neuvostoliittolaisvalmisteisilla Katjusa-raketeilla.

(Sama lehti, sama päivä:) Israelilaiset lentokoneet suorittivat perjantaina myös Suezin rintamalla puolen tunnin pituisen hyökkäysoperaation. Koneiden ilmoitettiin pommittaneen egyptiläisten asemia Ismailiasta etelään olevalla vyöhykkeellä. Kummankaan osapuolen tappioista ei annettu tietoja.

Nämä ovat harvoja otoksia lukemattomista, sattumanvaraisista ja kirjoitushetkellä käsiin osuneista. Passaa siinä sitten Israelin "puolustusministerin", yksisilmäisen fasistin Moshe Dayanin (jota viikko- ja naistenlehdet niin romantisoivat ja jonka poika tai tyttö pelleilee läntisissä maissa elokuvakameroiden edessä; ah, miten ihmeellistä!) sitten höpöittää: "Olemme kuvanneet kohteen ennen ja jälkeen hyökkäystä, ja kuvat osoittavat selvästi, että paikalla on vain sotilaalliseen tarkoitukseen käytettäviä rakennuksia." (HeSa 10.4.) Kyse on 30 haudatusta koululaisesta. Ja ettei tuo ällöttävä tekopyhyys olisi kylliksi hänellä on etesää lisätä että "ehkä koulu oli sijoitettu juuri näihin sotilastukikohtiin" ja siinä tapauksessa yksin egyptiläiset ovat vastuussa tästä "siviiliskollisesta huolimattomuudesta".

Uutisia Kiinasta 4/70: On ilmiselvää, että Israel uskaltaa tehdä valheellaisia julkeita aggressioita ja provokaatioita arabimaita vastaan ainakin USA:n imperialismin kullissien takana harjoittaman manipulatiivisen vuoksi.

Korea Today no. 159: USA:n imperialistit ovat kiihoittaneet israeli-

laisia hyökkääjiä, käskyläisiään, jatkamaan hyökkäyssotaansa arabimaita vastaan, ja he yllyttävät näitä gangstereita tekemään arabimaan laajan alueen laittoman miehityksen pysyväksi ja juonittelevat katalasti tukahduttaakseen arabikansojen alueellisen koskemattomuuden, itsenäisyyden lujittamisen ja uuden elämän luomisen suuren asian.

Peking Review 45/69: Monet sadattuhannet ihmiset Syyriassa, Irakis- sa, Sudanissa ja muissa arabimaissa järjestävät jatkuvasti mielenosoituksia tuomien vihassa USAn imperialismin rikolliset hankkeet.

("Kairolaislehti al-Ahram muun muassa kirjoitti perjantaisessa numerossaan että Nixon on suurin lähi-idän kriisin sotarikollisista." - HeSa 11.4.1970)

On hyvä että elämme uutta aikaa emmekä ole lopullisesti vangittuja länsimaisen tiedonlevityksen sumutusjärjestelmään. Yhä useampia reikiä isketään kapitalistisen lehdistön "sovelletun totuuden" hegemoniaan, joka hegemonia merkitsee käytännössä kaikkien tielle tulevien asioiden hämärtämistä ja vesittämistä, suuntaan tai toiseen. Imperialismin (ja osin myös sosiaali-imperialismin) rikokset siedetään mainiosti, mutta val- lankumouksellisten ihmisten likvidoidessa joitakin hölmöjä "suurlähet- tiläitä" eli muita pellejä, homman julkituonnista on ns. puolueettomuus yhtä kaukana kuin Helsingin Sanomien sotauutisista. (Edelliset HeSan sitaatit ovat valikoituja, kaikki typeryydet niistä karsittu.)

Mistä Israelissa on kysymys? Lyhyesti: Hra Hitlerin harjoittaman juutalaisen rodun apuharvennuksen jälkeen "maailman mielipide" oli ky- seiselle heimolle niin suopea että ykskaks järjestettiin koko porukka "isiensä maalle", pois silmistä muistuttamasta imperialisteja että he olivat yhtä lailla vastuussa hra Hitlerin uunihommista kuin mainittu herra itsekin. Näppärä ratkaisu, josta seurasi vähemmän näppärästi rat- keavia probleemoja. Sillä pläntillä joka juutalaisille luovutettiin asusti nimittäin väkeä joka oli asunut siellä erinäisten kymmenien su- kupolvien ajan. Juutalaisilla ei ollut paljon muuta näyttöä kuin pöljä kirja nimeltä Raamattu siitä että ko. maalliset kaistaleet olisivatkin heidän perintöään. Touhua helpotti suuresti se että brittiläiset impe- rialistit isännöitsivät valmiiksi palstalla. Sitten he vetäytyivät kai- nosti kulissien taakse: USAn ja brittiläisen imperialismin yllyttämänä Israel aloitti 1948 hyökkäyssodan arabimaita vastaan ja miehitti pa- lestiinalaisia alueita joilla alun perin eli arabialaisia, karkottaen yli 1.000.000 arabialaista kotimaastaan. Yhdistyneet Kansakunnat puut- tui 1949 Palestiinan problemaan USAn ja brittiläisen imperialismin ko- mentamana. SE pakotti arabimaat "epäsuoriin neuvotteluihin" israelilais- ten hyökkääjien kanssa Rhodoksen saarella Kreikassa, ja israelilaisille hyökkääjille odullinen "aselposopimus" tehtiin. (Peking Review)

Nyt kun Englanti on joutunut luovuttamaan paikkansa vääryyden hopy- amaana, Neuvostoliiton sosiaali-imperialistit ovat tarttuneet ohjaksiin USAn imperialistien rakkaimpina rikoskumppaneina.

Helsingin Sanomat 3.4.1970: Yhdysvallat ja Neuvostoliitto ovat a- loittaneet uudelleen suorat neuvottelut lähi-idän kriisin ratkaisemisek- si, ilmoitti Yhdysvaltojen ulkoministeriö Washingtonissa.

Peking Review tulkitsee näiden "mailman valtioiden" yhteisiä puo- hailuja seuraavaan tapaan: Arabialaiset ovat kerran toisensa jälkeen osoittaneet mieltä ilmaistakseen päättäväisen vastalauseensa USAn im- perialismin ja sionismin hyökkäyksille ja kaikille USAn imperialismin ja sosiaali-imperialismin petoksellisille sepustuksille "poliittisesta sopimuksesta", yrityksestä pakottaa arabimaat kompromissiin ja luopumaan Palestiinan vapauttamisasian ajamisesta.

KIDUTUSSYYTÖKSIÄ ISRAELIA VASTAAN, kirkuu HeSarin otsikko samaisena päivänä 3.4.1970: Amnesty International kertoi, että "enemmän kuin mer- kityksetön määrä" vankeja oli joutunut "äärimmäisen julman kidutuksen" kohteiksi, ja että käytäntö jatkuu. ... Raportissa kuvataan neljää "tyy- pillistä" tapausta, joihin syytösten mukaan liittyy julmaa kidutusta mm.

sähköiskuun ja sukupuolielimiin kohdistetuun lyönnein.

"Väitetyjen kidutusten muodot ovat selvästi kuvattuja. Niissä mainittiin vankilat, kuulustelupaikat, ajankohdat, jolloin kidutusten väitettiin tapahtuneen sekä väitetyjen kiduttajien kuvaukset, nimet - tai salanimet - kerrottiin myös."

YLLÄTYS: Amnesty Internationalin Lontoossa julkaisema raportti kidutuksia koskevista väitteistä yllätti israelilaiset viranomaiset Jerusalemissa. (Painotukset meidän)

Israelilaiset ratsastavat länsimaisessa lehdistössä sillä myötätunnona jota heitä kohtaan tunnetaan hra Hitlerin toimintojen ansiosta; ilmifasistinen ja taantumuksellinen kansakunta, imperialismin lakeija ja juoksupoika.

"Edistyksellisten lehtimiesten täytyy taistella päättäväisesti sionistien vaikutusta vastaan kapitalistisessa lehdistössä, koska tämä vaikutus heijastaa imperialististen taantumuksellisten ideologiaa ja politiikkaa." (Korea Today)

Mutta israelilaisten fasistien öykkäri- ja päällepäsmärimentaliteetti ei jätä kostautumatta. Valtakunta pysyy pystyssä ainoastaan imperialistien elvytysruiskeitten avulla, ja pian myös ne tulevat osoittautumaan riittämättömiksi. Sillä imperialismin joutuessa pulaan maailmanlaajuudessa mittakaavassa tällaiset "avustettavat" viskataan ensimmäisenä yli laidan. Ja se on historian kosto.

Palestiimalaisten aseellinen taistelu ei ole satuttanut USAn imperialismia ja Israelin sionismia kovasti vain sotilaallisesti, vaan myös poliittisesti ja taloudellisesti. Israelin "pääministeri" Golda Meir ilmoitti vastikään synkästi että Israel on "näännytys sodan" jatkamisen kriisivaiheessa. Israelin sotilaskulut kaudella 1968-69 kohosivat 800 miljoonaan USAn dollariin, käsittäen yli kolmanneksen koko budjetista. Israelin finanssivajaus samalla kaudella nousi 600 miljoonaan USAn dollariin. Israel on nyt inflaatiokierteessä ja vakavassa taloudellisessa kriisissä. (Peking Review)

Suomen Sosiaalidemokraatti 13.4.1970: JERUSALEM. - Israel aikoo pyytää Yhdysvalloilta 1,5 miljardin dollarin eli n. 6,25 miljardin markan taloudellista apua viideksi lähivuodeksi. ... Israelin pääministeri Golda Meir pyysi presidentti Nixonilta tietävästi miljardin dollarin (n. 4,25 mrd markan) apua vieraillessaan Washingtonissa viime vuoden syyskuussa. Lähteiden mukaan Israel on nyt päättänyt korottaa pyyntöään niin että se voisi saada vuosittain 300 miljoonaa dollaria (1,25 mrd markkaa) viiden vuoden ajan.

Israelin valuuttavaranto on tätä nykyä vaarallisen vähäinen, ja valtiovarainministeri Pinhas Sapir on varoittanut, että varanto supistuu olemattomiin vuoden loppuun mennessä, jos kulutus jatkuu nykyiseen tapaan.

Yhdysvaltain ulkoministeri William Rogers lupasi Israelille maaliskuussa 100 miljoonan dollarin avustuksen täksi vuodeksi. Tämä tapahtui samaan aikaan kun hän ilmoitti presidentti Nixonin päättäneen, ettei Yhdysvallat tee toistaiseksi uusia sopimuksia lentokoneiden myymisestä Israelille. Israelin viranomaiset olivat sitä mieltä, ettei 100 miljoonan dollarin apu riitä pelastamaan maata nykyisistä taloudellisista vaikeuksista.

Jos olemme oikein hellämielisiä, yritämme ajatella että israelilaiset ovat fasistisen hallitsevan klikkinsä harhaan johtama kansa ja että sinänsä heissä on toivoa, vaikka tällä hetkellä kaikki puhuukin näin lempeätä tilanneanalyysiä vastaan.

(kollaasi / ms)

SODANLIETSOJA
NIXONIN
VALHEET
TOSIASIOIDEN
VALOKEILASSA

USAn Etelä-Vietnamissa olevien hyökkäysjoukkojen pomot selittivät äskettäin meluisasti, että hyökkäysjoukot sekä Etelä-Vietnamin nukkehallituksen joukot "jatkavat ponnistuksiaan käyttäkseen entistä tehokkaampaa taktiikkaa ja tehokkaampia aseita jokaisessa taistelupaikassa Vietnamissa" mukaan laskien - myrkylliset kaasut. Tämä ilkiälaston tunnustus osoittaa, että USAn imperialismi pitää itsepintaisesti kiinni epäinhimillisten kemiallisten aseiden käytöstä hyökkäyssodassaan Vietnamissa, ja tämä ilkiälaston tunnustus paljastaa jälleen kerran maailman kansoille USAn imperialismin julmat piirteet.

Tämä USAn hyökkäysjoukkojen viranomaisien lausuma on täydellisesti paljastanut USAn imperialistien pomomiehen Nixonin valheet, joissa hän äskettäin rellesti että Yhdysvallat luopuisi "kemiallisten sota-aseiden" "ensikäytöstä" ja luopuis käyttämästä "biologisia aseita". Nixon sanoi teeskennellysti lausunnossaan 25. marraskuuta viime vuonna että hän on päättänyt "luopua kuolettavien kemiallisten sota-aseiden ensikäytöstä" sekä Yhdysvallat "luopuu kykenemättömäksi tekevien kemikaalien ensikäytöstä" ja että Yhdysvallat "tulee luopumaan kuolettavien biologisten aineiden sekä sodankäyntiaseiden käytöstä sekä kaikista muista biologisista sodankäyntitavoista". Tämä on Nixonin hävytön tempu maailman kansojen, Amerikan kansa mukaan laskien, puijaamiseksi. Ja tällä tavalla tämä sodanlietsoja pyrkii levittämään savuverhoa USAn imperialismin rikollisen toiminnan ylle peittääkseen kiireiset kemiallisen ja biologisen sodankäynnin valmistelut.

Tiedetään hyvin, että USAn imperialismi käytti epäinhimillisiä kemiallisia ja bakteriologisia aseita jo takavuosina Koreaa vastaan tekevänsä hyökkäyksessä. Ja hyökkäyssodissa Vietnamissa ja Laosissa se on lakkaamatta ruiskuttanut myrkyllisiä kemikaaleja suuressa mitassa suunnattomille alueille molemmissa maissa. Etelä-Vietnamilaisen Giai Phongin uutistoimiston äskettäin antaman selostuksen mukaan yksin kymmenenä ensimmäisenä kuukautena Nixonin virkaanastujaisista lähtien ovat USAn hyökkääjät ruiskuttaneet myrkyllisiä kemikaaleja useissa tuhansissa eri tilanteissa monilla alueilla Etelä-Vietnamissa. Nämä kemikaalit vaurioitivat viljapeltoja, tuhosivat metsiä ja tappoivat karjaa. Vielä vakavampaa on se, että kymmeniätuhansia asukkaita myrkyttyi ja tuli tapetuksi. Tosiasiat ovat selvästi osoittaneet, että USAn imperialismi oli ensimmäinen, joka käytti ja on johdonmukaisesti käyttänyt kemiallisia ja bakteriologisia sota-aseita. Niitä valtavia rikoksia, joihin USAn imperialismi on syyllistynyt Kiinan, Korean, Vietnamin ja Laosin kansoja vastaan ei voida koskaan pestä pois.

Käyttäkseen suuressa mitassa kemiallisia ja bakteriologisia sota-aseita hyökkäyssodassaan ei USAn imperialismi ole säästänyt ponnistuksiaan lisätäkseen näiden sodankäyntiaseiden tutkimuksia ja kokeita II maailmansodan lopusta lähtien. USAn "virallisten" "tahojen" "julkaisemien" ilmeisesti väärennetyjen numeroiden mukaan on valtion varoja jaettu kemiallisen ja bakterisodankäynnin edistämiseksi verovuonna 1969 määrältään enemmän kuin 350 miljoonaa dollaria eli seitsemän kertaa enemmän kuin verovuonna 1950. Sillä paitsi kotimaahan perustettuja kemiallisen ja biologisen sodankäynnin lukuisia tukikohtia ja koealueita enemmän kuin 50 yliopistoa ja korkeakoulua määrättiin kemiallisten ja bakteriaseiden tutkimus- ja valmistustyöhön. Samaan aikaan on USAn imperialismi koonnut suuria määriä kemiallisia sota-aseita moniin sotilastukikohtiinsa ulkomaille kuten Okinawalle, Filippiineille, Etelä-Koreaan, Kiinan Taiwanin maakuntaan, joka on amerikkalaisten joukkojen miehittäjä, Länsi-Saksaan jne. Juuri kun Nixonin yllämainittu selonteko oli julkaistu, läntiset uutistoimistot paljastivat, että Yhdysvalloilla ei ollut aikomustakaan luopua bakteriaseiden tai kemiallisten sota-aseiden tutkimustyöstä. USalainen porvarillinen aikakauslehti NEWSWEEK

myönsi äskettäin, että Nixonin päätös ei sulje pois "kuudennen armeijan kemiallista ja bakteriologista sodankäyntikeskusta", jossa useimmat kemiallisista ja biologisista aseista valmistetaan. Aikakauslehti paljasti myös, että USAn armeijan kemialliset sota-asevarastot sisältävät hirvittäviä kaasuja.

Aivan ilmeisesti Nixonin päämääränä niin teeskennellyn lausunnon julkaisemisessa oli lepyttää USAn hallitukseen kohdistuvaa Yhdysvaltojen ja muiden maailman kansojen osoittamaa armotohta paheksuntaa. Maaliskuussa 1968 tappoi myrkyt yli 6000 lammasta kun USAn armeija järjesti kokeita myrkyllisillä kaasuilla Utahin valtiossa. Monia ihmisiä vahingoittui kaasuviidossa USAn sotilastukikohdassa Okinawalla viime heinäkuussa. Ihmiset Yhdysvalloissa ja sen ulkopuolella ovat tuominneet suuttuneina nämä välikohtaukset. Tämä on heittänyt USAn hallitsevat piirit kauhistuttavan pulmallisen tilanteen eteen. Jopa läntisen lehdistön oli myönnettävä että Nixon teki lausuntonsa kotimaassa ja ulkomailla kemiallisten ja biologisten sodankäyntiaseiden kieltämisen puolesta "elpyneen arvostelun" vaatimusten vuoksi.

Läntiset uutistoimistot selostivat, että tuskin Nixonin lausunto oli julkistettu kun Valkoisen talon viranomaiset ryntäsivät esille selittäkseen, että juuri myrkyllisiä kemikaaleja Yhdysvallat käyttää Vietnamin ja että "järjestyshäiriön valvonta" (mikä pitäisi käsittää masojen taistelun tukahduttamisena) ei kuulunut Nixonin julistamiin rajoituksiin. Tämä on avoin tunnustus siitä, että USAn imperialismi pitää jatkuvasti kiinni kemiallisten sota-aseiden käytöstä myrkyttääkseen ja tappaakseen vallankumouksellisia ihmisiä. Tosiasiassa USAn hyökkäysjoukkojen pomot jatkuvasti parkuivat, että he jatkaisivat myrkytkaasujen käyttöä Etelä-Vietnamissa todistaakseen olevansa vallan kahvassa.

Välittömästi sen jälkeen kun Nixon antoi petollisen selontekonsa Vietnamin kansa ja koko maailman vallankumoukselliset kansat paljastivat ja tuomitsivat sen. Mutta se sai osakseen ylistystä neuvostoliittolaiselta sanomalehdeltä Pravdalta, joka julkaisi sarjan "selvennyksiä" ilmaisten "tervehtivänsä ilolla" USAn päätöstä ja tervehtien sitä "edistyksekköisenä askeleena".

Ratkaiseva tekijä sodan seurauksissa ei ole tämä tai tuo ase, vaan ihmiset. Eivät atomipommit eivätkä kemialliset tai biologiset sodankäyntiaseet kykene pelastamaan USAn imperialismia tuholta. Tänään ovat vallankumoukselliset myrskyt kautta koko maailman vyörymässä eteenpäin. Eikä sillä ole väliä, kuinka epätoivoisesti USAn imperialismi sätkyttelee; sen päivät ovat luetut.

(Peking Review 1 / 1970 ; suomennos ejk)

Edelliseen liittyen: aikakautemme suurin marxilais-leniniläinen, Kiinan kansan suuri johtaja toveri Mao Tsetung opettaa: "Aiheyttää häiriöitä, epäonnistua taas... perikatoonsa asti; loogisesti katsottuna se on imperialistien ja koko maailman kaikkien taantumuksellisten osa heidän käsitellessään kansan asiaa, eivätkä he milloinkaan tule toimimaan vastoin tätä logiikkaa. Tämä on marxilainen laki. Kun me sanomme, että "imperialismi on julma", me tarkoitamme, ettei sen luonne tule koskaan muuttamaan, etteivät imperialistit tule koskaan laskemaan maahan teurastajan veitsiään, etteivät he koskaan muutu ennen perikatoaan."

("Heittäkää pois illuusiot, valmistautukaa taisteluun", Valitut teokset, Vieraskielisen kirjallisuuden kustantamo, Peking 1961, IV osa, s. 428 / suomenkielisenä HMLS:n julkaisussa Proletaarinen vallankumous ja Hrushtshevin revisionismi, Helsinki 1967, s. 24)

markku sadelehto

ANARKISMI, ILTARUSKO

puhumme tällä erää anarkiasta isompien poikien leikkinä, ja puhumme nimenomaan lehdestä koska lehti monistuu tuhansia kertoja ja vaikutusalue ja -mahdollisuus ovat huomion arvoiset. Kahden tai kolmen tuhannen painoksen lukijakunta on niukasti arvioiden kymmenisentuhatta, ympäri tasavaltaa. Ja vaikutus voi, ellei voisi, olla todella ilahduttavan syväleikäypä, kapitalistisen yhteiskunnan perustuksia täryttävä ja muutoksen elävä airut, sosialismin aamurusko.

Suomen Helsingissä toimii kaksi rinnakkaista jengiä, ensiksi Anarkistiryhmä ry., joka "edustaa lähinnä individuaalianarkiaa" ja toiseksi Anarkistiseura, joka on "nimellinen rekisteröimätön yhdistys". Edellisen porukan toiminnan tuloksia emme ole kuulleet emmekä nähneet, jälkimmäinen sanoutui siitä irti "ideologisten syiden vuoksi" ja julkaisee lehteä nimeltä ULTRA. Ko. lehdestä puolestaan on kuulunut paljonkin, harvoista ilmestymiskerroista huolimatta. Se on menossa raastupaan tai on raastuvassa vähän joka numeron jälkeen, mikä olisi sinänsä lupaava merkki. Offsetilla painettuna, paksuna, runsain piirroksin varustettuna (erät niistä hyviä minkä mittapuun mukaan tahansa) ULTRA leviää käsimyynninä lähinnä Helsingissä, minne se inhimillisesti ottaen kuuluukin. Hienoista kiertelyä Etelä-Suomen kaupungeissa olemme myös todenneet, vaikka reitit ovat tuntemattomia ja jääkööt sellaisiksi.

Ottakaamme näytr viime numeron (1/70) pääkirjoituksen ohjelmanjulistuksesta: "Me olemme syöpäsolukko, joka levittäytyy terveen hyvinsyöneen sikayhteiskunnan kehossa ja tappaa sen varmasti. Syöpään ei ole lääkettä. Meitä ei huvita odottaa sikojen paratiisia kuoleman jälkeen, me teemme heti paratiisin maan päälle, emme jaksakaan enää edes nauraa, kun kuulemme sanan todellinen taide ja runous. Me rakastamme elämää, emme kuolemaa. Sissisota kaduilla on taidetta, Vietnamin sissit elävät runoa." Hyvältähän se kuulostaa, mutta mitä jää kylmästi analysoiden? Tekstin mahdollisuuksien rajat: se "järkyttää" älyllisesti ihroitunutta isäpappaa ja vahvistaa samoin ajattelevan "uskoa" (joita jälkimmäisiä lukijakunta etupäässä on). Sillä noin ylimalkainen jutustelu ei takuulla edistä vallankumousta, jota anarkistit puheissaan halajavat jo huomiseksi, ja ennen loppua tulemme antamaan puheenvuoron V.I. Leninille, joka Marxiin ja Engelsiin pohjaten todistaa tuollaisen anarkismin, kaikenlaisen anarkismin pikkuporvarilliseksi. Tämä on tehtävä. (Ajatuksia herättävää ettei anarkismin syvin olemus ole muuttunut miksikään Leninin ajoista, eikä Marxin ja Engelsinkään, vaan täsmälleen samat virheet toistaen kaverien sukupolvet ovat yrittäneet toista vuosisataa tehdä paratiisia maan päälle huomiseksi.)

Seuraavalla tavalla käsittävät ULTRAN anarkistit ihmisen nykyisen tilan ja siitä kasvavan tehtävänasettelun: "Todellinen vaara ihmiselle piilee häikäilemättömässä ja sontaisessa yhteiskunjärjestelmässämme ja sen nöyrässä palvelijassa, siassa, jota myös poliisiksi kutsutaan. Ja pyhässä byrokratiassa ja oikeuslaitoksessa, jonka korjaamiseen ei enää liene muuta reseptiä kuin pommi!" Siispä, anarkistit, ryhtykää harrastamaan hillitöntä pomminheittoa! Niiden iloisessa paukkeessa ja byrokraattisten sikojen sontaisten aivomassojen roiskaessa teemme meitä kiinnostavan toiminnan tulosten analyysin. Sanomme näin rajusti koska edellisen lainauksen merkitys on nolla, byrokraatit ovat sätkyukkoja ja poliisi

Jokainen ihminen joka ei päädy jo nuorena laitoshoitoon käy läpi jossakin määrin anarkistisen vaiheen: fakta. Esimerkkejä siitä mitä tapahtuu niin suurten kuin pienienkin kaupunkien päivässä ja yössä ei tarvitse ryhtyä luettelemaan. Tavallaan se on kaikki anarkiaa, osittain yhteiskunnanvastaista ("lainvastaista") ja enemmän vanhempienvastaista, ensin sarastavaa ja sitten yhä vahvistuvaa itenäistymisprosessia. Tässä ei liene mitään järkeenkäymätöntä; "arkipäivän anarkiaa" on helppo harjoittaa eikä sillä mitään saavuteta. Systemin elastisuus sietää kyllä moiset, rajutkin purkaukset. Niinpä

edesvastuuton työkalu. Niitä vastaan taistelun ensisijaisesti tähdäten ja voimat moiseen narrinpeliin sitoen kukaan ei edistä "sontaisen yhteiskuntajärjestelmämme" kaatamista vaan pikemminkin jarruttaa vallankumouksen työväestön toiminnan organisointia ja kaventaa heidän liikkumalaansa. Sitenkö saadaan "paratiisi maan päälle" jo huomiseksi?

ULTRA, vaikka vilautteleekin Marxin ja Maon nimiä (ilmeisesti pelkässä "ärsyttämisen" tarkoituksessa), jää marxilaisessa analyysissä pikkuporvarilliseksi ja tehottomaksi yksittäisilmiöksi (eikä vaikuta asiaan oli niitä sitten yksi, kaksi tai kolme), ollen ns. mitalin kääntöpuoli eli porvarillisen elämäntavan pimeä syrjä. Se voi ainoastaan "shokeerata" niitä paapoja ja taatoja jotka ovat sisäistäneet porvarillisuuden "valoiset" - nimittäin heille valoiset - puolet, ja kuten hyvin tiedämme shokista ihminen selviää valitettavan helposti. Jos ULTRA onkin jatkuvasti raastuvassa, se ei, kuten toveri Kaikkonen sanoo, todista että siitä olisi systeemille haittaa vaan että se on loukannut jonkun sian käsityksiä "hyvästä mausta" ja "sopivaisuudesta".

Jättäen rutkat hampunkasvatusohjeet ("tämän kirjoituksen pitäisi auttaa sinua kasvattamaan melko hyvänlaatuista hampua lyhyehkössä ajassa") ja tripeillä leuhkimiset ("pilvi ja LSD ovat politiikkaa, trippi on todellinen anarkistipilleri") omaan arvoonsa, toteamme ettei tolkkotuumuksien lisäksi käteen jää muuta kuin epämääräinen kauna nyky-yhteiskuntaa kohtaan, kauna joka kiteytyy erityisesti poliisin ja oikeuslaitoksen haukkumiseksi ja nälvimiseksi. Mitä tekemistä olisi tällaisella poliittisella ohjelmalla vallankumouksessa: "Anarkian airut iskee sosialismin nuijalla ahdasmielisen elefantin konservatiivisiin pusseihin singauttaen svengin nuolen systeemin luutuneeseen perseeseen." Anarkistisesti analyysin lukijan huoleksi unohtaen sanomme että se svengaa kuin luumätä ja ottaa päähän kuin hirvi.

Teoksessaan "Valtio ja vallankumous" Lenin kirjoittaa: "Me emme 'haaveile' siitä, miten voisimme heti tulla toimeen ilman minkäänlaista hallintaa, ilman minkäänlaista alistamista; nämä anarkistiset haaveet, jotka perustuvat siihen, ettei ymmärretä proletaarisen diktatuurin tehtäviä, ovat perinjuurin vieraat marxilaisuudelle ja todellisuudessa vain edistävät sosialistisen vallankumouksen lykkäämistä siihen asti, kunnes ihmiset ovat tulleet toisenlaisiksi." Ja mikäli arvon anarkistit tai jotkut heille myötämieliset haluavat vastata syytökseen, huomautamme että muuhun kuin marxismi-leninismi-Mao Tsetungin ajatteluun pohjautuvat kiistämättömät perustelut tulemme tuomitsemaan pikkuporvarillisiksi. (Tätä kirjoittaessa nousee mieleemme eräs huomionarvoinen kysymys: Miten on, rahoittaako CIA Suomen "anarkistien" toimintaa?)

LISÄYS: Eräitä viikkoja "Anarkismi, iltarusko"-juttumme valmistumisen jälkeen Helsingin Ylioppilaslehti (11/70) uhrasi keskiaukeamansa suomalaisen anarkismin esittelyyn. Siinä mainitaan heti alkuun kolmas anarkistiseksi käsiteltävä ryhmittymä: "Aktiivisin ja näkyvin lienee Kulttuurikeskus Kriittisen Korkeakoulun Anarkismintutkimustyöryhmä. Se on vapaa tutkimus- ja opiskeluforum, jonka ohjelmalla on ollut eri anarkististen suuntien historian ja teorian tarkastelun lisäksi tutkia anarkismin toteuttamisen mahdollisuuksia nykyisissä poliittisissa ja sosialistisissa oloissa. Tätä tarkoitusta varten on laadittu mietintö perusteluineen. Lisäksi Anarkismintutkimustyöryhmän toimivuuteen kuuluu uudenlaisen anarkismin perusteiden ja ratkaisumallien löytäminen ja kehittäminen." (painotukset heidän). Ylioppilasmaailmassa kyseinen työryhmä lienee hyvinkin "aktiivisin ja näkyvin", mutta sisäänlämpiävyyttä osoittaa mm. se, ettemme olleet siitä aikaisemmin kuulleet. Tietoisesti "ylioppilasmaailmaa" karttavinkin olisimme saaneet lafakasta informaatiotieteiläille se luokiteltuisi "keskinäisen kehumisen kerhoksi", tai mikä vielä pahempaa: ryyppyseurueeksi.

Ylioppilaslehden keskiaukeamalla on enimmäkseen äänessä Anarkistiryhmä ry., jonka ohjelman näin ollen kuittaamme käsiimme joutuneeksi. Todellakin "individien" idealistista invalidianarkiaa (ULTRA)! Heidän teesejään: 1) Ihmisen vapaus on niin laaja, että sitä rajoittaa vain se, ettei hän toiselle ihmiselle tee mitään sellaista, jota ei soisi tämän tekevän itselleen. Ei pitäisi loukata toista ajatuksilla, sanoilla eikä

teoilla. 2) Ihmisen itse kuri on ainoa kuri, joka on sopusoinnussa vapau-
teen ja vain itsekurilla on tuloksellista merkitystä. 3) Säädettyt nor-
mit hyvästä ja pahasta eivät sido ihmistä, vain kukin yksilö itse koh-
dallaan voi määritellä omat norminsa. 4) Ihminen on vastuussa vain it-
sestään vain itselleen. 5) Ei ole olemassa rikollisia tai mielisairaita,
on vain erilaisista syistä eri tavoin itseään ilmaisevia ihmisiä, joita
ei ole syytä olla ymmärtämättä ja arvostamatta kuin itseään. 6) Kaikki-
en poliittisten, ideologisten, uskonnollisten ja filosofisten suuntien
suvaitseminen, vaikkei olisikaan samaa mieltä, on vapaan ihmisen hienou-
tunteisuutta ja arvokkuutta. 7) Anarkia on vapautta sopusoinnussa,
harmoniassa ja ihmisen arvostamista kaikista muista poikkeavana yksi-
lönä.

Pikkuporvarillisuuden ylin kukka, liberalismin riemuvoitto. Sitä on
si maailma joka noudattaisi em. "yleviä" elämänasenteita. Mitään suuria
historiallisia perspektiivejä tällaiset anarkistit eivät tajua, he ve-
sittäisivät silmää räpäyttämättä vallankumouksenkin päivälliskutsuilla
oloksi, esseen kirjoittamiseksi, taulun maalaamiseksi tai koruompeluksi.
Viimeinen argumentti olkoon tarkastelu "Intialaisen filosofian suhteet
anarkismiin", joka huipentuu seuraavasti: "Suuri itämainen opettaja Kon-
futsu puki kauniisti sanoiksi ikivanhan viisauden, jne." Mutta mikä oli
Konfutsu, mikä hänen oppinsa? Stalinin aikana troikan Nikiforov, Ehten-
burg, Jurjev kirjoittaman teoksen "Kansanvallankumous Kiinassa" alavii-
te: "Konfutsen oppi oli taantumuksellinen uskonnollis-filosofinen oppi,
joka oli feodaalisen Kiinan virallinen ideologia." (Nyky-Kiinassa ih-
miset ovat vapaita rakentamaan sosialismia ja ponnistelemaan kohti kom-
munismia, Suomessa ihmisiä yritetään sumuttaa ja jopa pakottaa pönkittä-
mään kapitalismia; tässä rajat vapaudelle ja "vapaudelle".)

eino kaikkonen

TOINEN ARVIO

Tänä aikana olisi mielellään nähnyt ideo-
logisesti yhtenäisen sosialistileirin.
Mutta ei: Neuvostoliiton ja Kiinan eri-
mielisyydet jatkuvat eikä syytösten tul-
va ota asettuakseen. Ei edes Leninin, suu-
rimman vallankumouksellisen toverin 100-
vuotisjuhlan aikana, Kiinan ja Albanian
edustajat eivät olleet mukana Moskovas-
sa pidetyssä juhlallisuuksissa. Poisjään-
ti todistaa tietenkin Kiinan ja Albanian
erinomaisista suhteista, mutta nämä kaksi
maata eivät kuitenkaan muodosta koko so-
sialistista maailmaa. Poisjääminen oli
mielestäni huonoa taktikointia. Olisihan
ollut parempi pyrkiä juhlien aikana sel-
vittelemään mahdolliset ideologiset eri-
mielisyydet, JOS niitä yleensä onkaan.
Vaikuttaa liian usein siltä, että kiista
on henkilöiden eikä asioiden välinen.

Mitäpä sanoisikaan toveri Vladimir tästä menosta? Sosialistileiri ei
tällä toimenpiteellä eheydy, imperialistit iloitsevat. Vaikka pitäisi ol-
la päinvastoin: imperialistit ja heidän lakeijansa pitää saada sysätyk-
si lopullisesti riistäjän pallilta, pienet sysäykset eivät riitä.

Mao Tsetungin merkitystä sosialismin viimeisimpänä teoreetikkona ei
voida kieltää. Neuvostoliitossakin tunnustettiin Maon merkittävyys vielä
kymmenen vuotta sitten. Eikä syyttä: puheenjohtaja Maon käsitykset perus-
tuvat pitkältä ajalta hankittuun vallankumoukokemukseen. Sosialistinen
vallankumousprosessi kesti ensimmäisten marxilaisten kerhojen perusta-
misen huomioon ottaen lähes 30 vuotta. Eikä tuona aikana taistelussa im-
perialismia vastaan saatuja kokemuksia ole syytä väheksyä. Puheenjohta-
ja Mao Tsetungin osuus sosialistivallankumouksen tapahtumiseen Kiinas-

sa on ratkaisevaa laatua. Lähdeteoksia on saatavissa, eräs suomenkielisiä on neuvostoliittolaisten V. Nikiforovin - G. Ehrenburgin - M. Jurjevin teos Kansanvallankumous Kiinassa (Kansankulttuuri 1951). Kirjasta käy ilmi, että puheenjohtaja Mao on toiminut ensimmäisten marxilaisten kerhojen järjestäjänä.

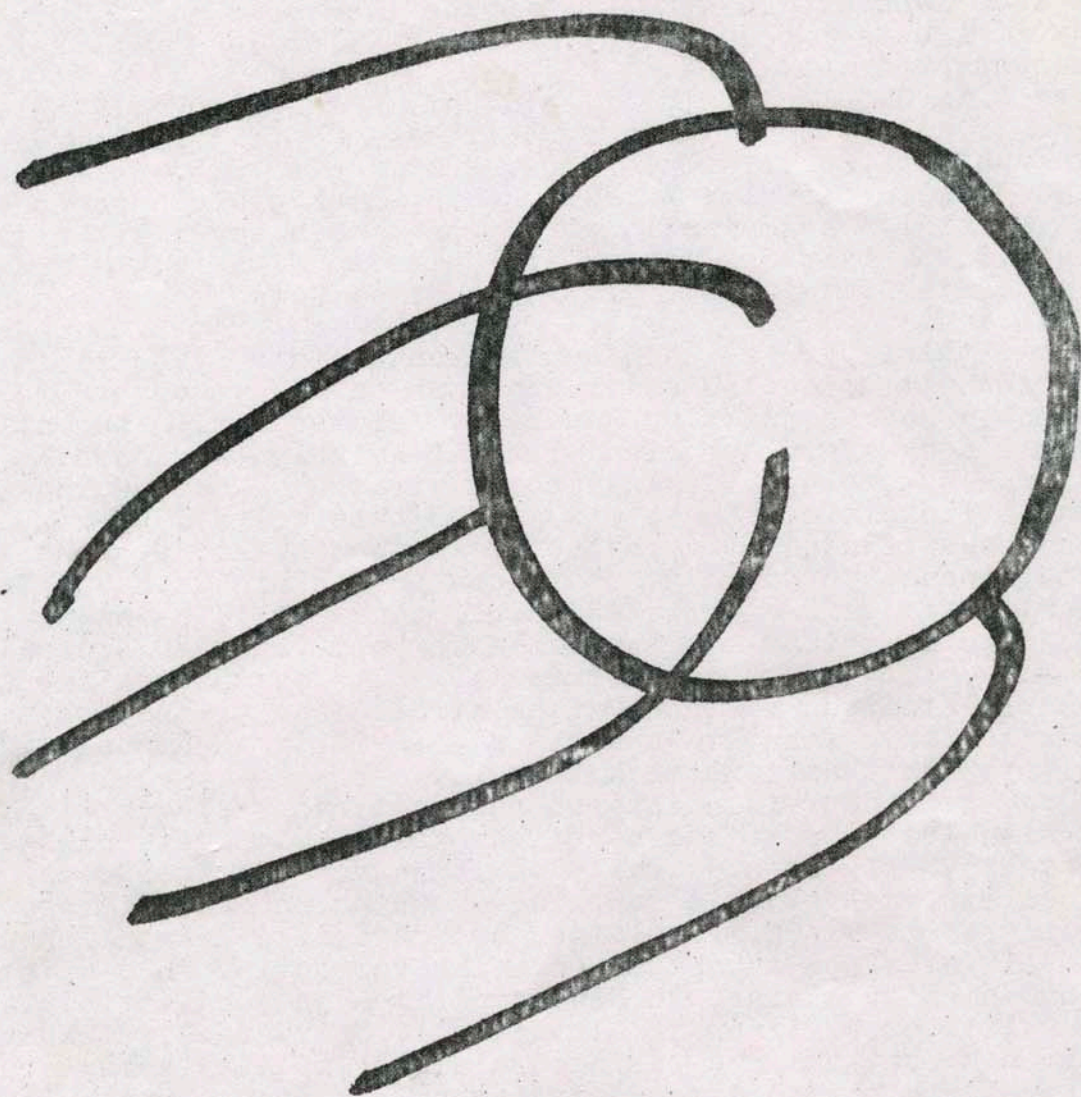
Jos siis Mao Tsetungia ei voida sivuuttaa teoreetikkona, on sivuttava kiinalaisten viimeinen poliittinen veto eli poisjäänti Moskovan kokouksesta. Se ei ollut järkevää kommunismin kannalta, vallankumouksen edistämisen kannalta katsoen. Revisionismin olemassaolo on tosiasia, mutta yhteyksien katkaisulla ei revisionismia saada kitketyksi. Mihinkä Neuvostoliiton leirissä toivo? Ei läntisiin eikä muihin liittolaisiin kuin yhteen - Romaniaanko? Utopiaako, mitä? Katsotaan ja kuunnellaan, tarkkaillaan.

Nyt pitäisi pyrkiä eroon henkilökohtaisista syytöksistä ja tarkastella tilannetta ideologisesti. Suomessa on muun muassa HMLS siihen pyrkinyt, mutta seuran julkaisu Punakaarti ei leviä niin huomattavasti että sen sivut keskustelufoorumina olisivat kaikkien käytössä. Ei silti: ideologisten keskustelujen aika suuressa mitassa on ohi, on käytävä suoran toiminnan linjoille. Eikä se ole mitään näpertelyä. 1960-luku oli ideologisten keskustelujen aikaa, nyt on toiminnan hetki. Ja on saatava selväksi, että ainoastaan joukkojen toiminta on ratkaiseva. Hannu Taanilat ja kumppanit ovat vain suunpieksäjiä, reformisteja, idealistisia haihattelijoita, jotka toittavat "rauhallisesta kehityksestä" sosialismiin. Se on mahdotonta, sillä porvarit, suurkapitalistit käyttävät viime kädessä väkivaltaa proletaareja vastaan, vaikka strateginen tilanne olisikin ollut parlamentarismien kannalta otollinen eli siirtyminen sosialismiin eduskuntalaitoksen ehdottomasti hyväksymä.

Tässä tilannearvioinnissa on painotettava vieläkin sitä, että erimielisyyksien laatu on liikaa henkilökohtainen. Mao Tsetungin teoreetikkona olisi tehtävä pikainen ja railakas linjanveto, joka ei olisi propagandistinen ele, vaan syvälle raapaiseva muutos kommunistisessa liikkeessä. Toisaalta: emme tiedä, minkälainen on johtajisto Kiinan Kansantasavallassa. Viimeaikainen tapahtuma on melko varmasti vain vahvistanut lännen kommunistipuolueiden ja Neuvostoliiton ja sen liittolaisten käsityksiä siitä, että Kiinan ja Albanian tie on väärä. Eivät Neuvostoliiton ja Kiinan kansat halunne perinpohjaisia erimielisyyksiä, loputonta molemminpuolista parjaamista. Johtajistonkin molemmin puolin olisi arvioitava tilanne perinpohjin uudelleen, nimenomaan marxismi-leninismien kannalta; ei kansallisia tai suurvaltashovinismien asiaa ajaen. Sillä näkyvät ulospäin lausuntojen valossa ovat tätä. Ikävä vain juuri nyt, kun vietämme suurimman proletaarin, suurimman vallankumouksellisen toveri Vladimir Iljitsh Leninin 100-vuotismuistoa.

Kuolon sana tuli, tiesi,
Lenin lähti matkalleen.
Taivaan valtakuntaan miesi
kiikkuu, viime reissulleen.
Paljon maassa matkusteli
suurta suunnitellen, niin
kumousten vankka veli
näinpä hautaan laskettiin.

Siellä ylhäällä jossa
yksinvalta vielä on,
saanee Lenin hurmiossa
kumousten tekohon.
Pian meitä papit saavat
neuvosvaltaan hilata
tuonne ylös vanhat kaavat
pirultakin pilata.

夫榮系。